

JOULUHUUTO 2022

PK-KERHO PORTUGALISSA! 🌲 FORSTIT METSÄPÄIVILLÄ 🌲
K-115 KURSSIHALLITUS ESITTÄYTYY 🌲 JOULULAHJAGALLUP

Metsäsäätiö on metsäalan yhteinen apurahasäätiö. Metsänomistajien ja puun ostajien menekinedistämismaksuilla rakennetaan edellytyksiä metsäelinkeinolle ja varmistetaan metsien kestävä käytön hyväksyttävyyttä.

Rauhallista joulua metsäylioppilaille!

METSÄELINKEINO - LUPA KUKOISTAA
metsasaatio.fi

SUOMEN METSÄSÄÄTIÖ

Jouluhuuto 2022

Sisältö

- 4 Pääkirjoitus
- 6 Puheenjohtajalta
- 8 Metsäylioppilaat Sahateollisuuspäivillä
- 10 Havuntuoksuisin terveisin, kuusikauppiaat K-113!
- 12 K-115 syyshydessä
- 14 K-115 hallituksen esittely
- 18 PK-kerhon Portugalin ekskursion
- 21 Joululahjagallup
- 22 Metsätieteiden päivä 26.10.
- 23 Metsäpäivät 2022
- 26 Forstiverokuningas
- 28 Taidetta metsästä
- 31 Päivä forstina
- 33 Metekin kerhon Joensuu-eksku
- 34 Jahtivoudin palsta
- 35 Tiedottaja tiedottaa

Toimitus

PÄÄTOIMITTAJA Albert Häme
MUU TOIMITUSKUNTA Veera Korsimo, Belinda Mäki, Anna Luokkakallio, Sara Sundberg, Tyne Vuorela, Elias Liimatainen, Eemeli Kokkonen, Matias Virta ja Iida Iittainen
TAITTO Pinja Hermunen, Reetta Nakari, Johanna Tuviala ja Erika Vennervirta
KANNEN KUVA Reetta Nakari, revontulia Tunturi-Lapissa

SÄHKÖPOSTI

forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET

etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat ry:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa Hyyn järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat ry
PAINOPAikka Bookcover Oy
LEVIKKI 50 kpl

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

Pääkirjoitus

Omia suosikkisatujani ovat ne, joissa kerrotaan jokin kelpo elämänohje esimerkiksi metsän eläinten kautta. Joskus ne kertovat siitä, miten eläimet ovat saaneet ominaisuutensa tai millaisia persoonallisuuksia lajeilla on. Toisinaan ne ovat myyttejä; syntytarinoita ja legendoja – salojen salaisuuksia. Tarinat ovat syntyneet eläimiä tarkkailemalla ja elämällä osana niiden maailmassa. Sitten niitä on sepitetty savupirteissä, saunoissa ja erätulilla. Suosikkejani ovat ehkäpä ketusta ja karhusta kertovat sadut.

Tiedät varmaan tarinan, jossa karhu herää talviunilta ja tapaa ketun herkuttelemasta kaloilla. Ahmiessaan ketun kaloja, ihmettelee karhu, mistä kettu on ne pyytänyt. Tarinoissa yleensä viekas kettu opastaa karhun hännällä pilkkimisen saloihin ja istuttaa sen avannon päälle pyytämään kalaa. Aikansa istuttuaan on karhun häntä jäätynyt avantoon. Kettu sitten hälyttää läheisen talon emännistön paikalle ja karhu tästä säikähtäneenä ryntää pois. Veteen jäätynyt osa hännästä katkeaa ja näin karhulle on tähänkin päivään asti jäänyt töpöhäntä.

Toinen hauska satu on se, jossa kettu, karhu ja susi kisaavat siitä, kuka osaa sanoa nopeimmin kolme eri puulajia. Susi aloittaa vahvasti sanomalla: "Kataja, raita, lehmus." Kun tulee mesikämmenen vuoro, tämä empii hieman ja sanoo: "Mänty, honka, petäjä." Kettu välittömästi hylkää suorituksen ja ylpeästi antaa oman suorituksensa. Kun taitavin taimikoninventoija se kiljaisee "mäkuko" ja voittaa kisan.

Entäpä tarina, jossa karhu saa kiinni elävän teeren ja tyytyväisenä tallaa metsässä kohdaten ketun. Repolainen sitten kateuksissaan kysyy metsän kuninkaalta tuulen suuntaa. Teeri suussaansa tämä voi vain murahtaa. Siihen repo vastaa jaartellen, "Jahas, itätuultako väität?" Karhu voi jälleen vain murahtaa vastaukseksi ja kettu taas hännää sitä itätuulella. Otso suuttuu ja karjahtaa voimakkaalla äänellä tuulevan pohjoisesta. Näin kettu sai karhun avaamaan suunsa, josta teeri lehahtaa nopeasti lentoon jättäen jälkeensä surullisen mesikämmenen.

Kansansadut lienevät olleen lähinnä ajanvietettä. Yleensä saduissa on kuitenkin opetus, joka näissä kettu ja karhu -tyyppisissä tarinoissa tuntuu yleensä liittyvän luonteeseen. Tarinan karhu kuvataan vähän hölmöksi, mikä johtunee hyväuskoisuudesta ja toisinaan ylimielisyydestä. Karhu on tunteidensa vietävissä, oli se sitten ylpeyden tai nälän. Viekas kettu taas vaikuttaa olevan kiusankappale. Sellainen, jonka kanssa on opittava olemaan ja jonkalainen olisi hyvä tunnistaa.

Mutta onko tarinoista opittu? Ketuja tuntuu jatkuvasti vilisevän ympärillä, milloin kaupittelemassa synninpäästöä hiilikaupoilla ja toisaalla "kestävämmillä" metsänkäsittelyillä. Karhut ostavat näitä aneita sinisilmäisinä hyväntahtoisuudessaan. Kannattaa kuitenkin opetella tunnistamaan kettu. Se ei ole aina oranssi ja kulje neljällä jalalla, mutta tuntuu usein lähestyvän hyvällä asialla ja lupaa suuria hyötyjä.

Kuva: Mikko Autere

Kiitosten aika

Neljä lehteä alla ja Myon hallituksen armosta suodun viran loppu on käsillä. Lehteä toimittaa etevä porukka käyttäen suhteellisen paljon vapaaehtoistunteja. Kiitos siitä heille. Yhtä tärkeitä ovat tietty lukijat! On ollut hauska kuulla palautetta, juttuehdotuksia ja muuta puhetta lehdestä. Forstihuudolla on suuri merkitys metsäylioppilaille

Viimeiseksi: mitä metsäisintä joulua kaikille!

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'A. Häme'.

Albert Häme
Päätoimittaja

"Tuntuu siltä, että joulun on metsämiehelle erikoisen läheinen juhla. Tuodaanhan silloin hänen kasvattinsa, kuusi, kodin keskeiselle paikalle. Metsämies ajattelee kuusesta toisin kuin muut ihmiset, ja siihen liittyy hänen mielessään enemmän muistoja. Näin juuri siksi, että kuusi on ollut hänen ystävänsä ja melkein kuin omainen."

Ote professori Erkki Laitakarin tekstistä *Metsämiehen mietteitä joulun edellä* (Lenkki* 4/1958).

*Lenkki on Forstihuutoa edeltänyt metsäylioppilaiden lehti.

Puheenjohtajalta

Niin vain on taas vuosi kulunut ja tullut aika allekirjoittaneen viimeiselle pj-palstalle. Vuoteen on mahtunut paljon kaikkea. Tapahtumia on järjestetty paljon, niin perinteisiä juhlia, kuten Metsäkliimaksi ja Hirvi- ja Taimijuhlat, kuin myös uusia juttuja, kuten hyvin onnistuneet Wappuapprot ja Silvican Casino. Tapahtumien lisäksi on ollut paljon esimerkiksi hallinnollisia hommia ja uuden kertsin suunnittelua. Työt eivät siis ole loppuneet kesken ja paljon on vielä tehtävääkin. Vuosi on ehdottomasti ollut raskas, mutta myös erittäin antoisa. Itse olen ainakin joutunut oppimaan monia uusia taitoja, saanut hyviä ystäviä ja päässyt nauttimaan oman työn lopputuloksista. Ja nälkähän kasvaa syödessä, sillä vieläkin olisi paljon intoa jos jonkinmoisen tapahtuman järjestämiseen ja suunnitteleamiseen, isoimpana näistä varmasti keväällä tulevat vuosijuhlat.

Illoisin ja rennoin filiksin kuitenkin luovutan puheenjohtajan aseman seuraavalle ja odotan innolla, mitä kaikkea seuraava vuosi tulee pitämään sisällään. Toivottavasti hallitusjoukkoon saadaan myös innokkaita fukseja mukaan! Jännityksellä odotan vaalikokousta ja uuden hallituksen valitsemista. Onnea jo etukäteen uudelle hallitukselle.

Haluaisin vielä lopuksi kiittää tämän vuoden hallituslaisia kaikesta tekemästäne työstä ja kuluneesta vuodesta. Mitään ei olisi saatu aikaan ilman teidän panostustanne. Kiitokset kuuluvat myös toimihenkilöille, jotka ovat hoitaneet omat roolinsa moitteettomasti, sekä kaikille,

jotka ovat auttaneet, kun apua olemme tarvinneet. Metsäläisenä ja myolaisena on helppo olla onnellinen.

Veera Korsimo

Metsäylioppilaat ry:n puheenjohtaja

P.S. Toivottavasti tänä vuonna ei vietetä joulua karanteenissa!

Kuva: Veera Korsimo

Käännä astetta alemmas, jotta energiaa riittää meille kaikille

Täällä pohjoisessa olemme
tottuneet siihen, että välillä tulee
kylmää kyytiä.

Me tiedämme miltä tuntuu
sysipimeä marraskuu tai hyinen
puhuri idästä.

Mutta tuli mitä vain, se
ei vie meidän energiaamme.
Ollaan ihan viileesti vaan.

ASTETTA
ALEMMAS

Näin säästät energiaa:

Astetta alempi huonelämpötila

Astetta lyhyempi suihku

Astetta parempi kulutus

Lisää energiansäästövinkejä astettaalemmas.fi

Metsäylioppilaat Sahateollisuuspäivillä Aulangolla

BELINDA MÄKI

Kauas on tultu niistä ajoista, jolloin Suomen sahateollisuuden pioneeri, käskynhaltija Erik Fleming, vuonna 1533 perusti ensimmäisen vesisahan Halikkoon. Miltei viidessäsadassa vuodessa Suomen sahateollisuus on kehittynyt metsäteollisuuden haaraksi, joka tuottaa vientialoista suhteellisesti eniten kotimaista arvonlisää. Sahateollisuudella on siis tarjottavaa ja mahdollisuuksia myös metsäylioppilaiden tulevaa työelämää ajatellen.

Kahdeksan valtakunnalliset Suomen sahateollisuusmiesten yhdistyksen järjestämät Sahateollisuuspäivät pidettiin 2.-3.11.2022 Hämeenlinnan Aulangolla ja tapahtumaan osallistuminen oli jälleen mahdollista myös metsäylioppilaille. Tämän vuoden teema oli "Kohti häiriötöntä käyntiä", jossa pureuduttiin sahojen käyntiasteen nopeaan nostoon oikeita ratkaisuja ja toimintamalleja hyödyntämällä.

Kahden päivän aikana kiersimme yritysesitytyöpajoja ja kuulumme mielenkiintoisen esitelmän projektijohtaja **Harri Haapaniemeltä** Metsä Fibren Rauman sahaprojektista, joka on Suomen historian suurin sahaiinvestointi (noin 260 miljoonaa euroa). Sahalaitos on huippumoderni kokonaisuus, joka hyödyntää uusinta teknologiaa, kuten oppivaa tekoälyä ja konenäköä. Uusinta uutta on niin sanottu DX-saha eli esileikkaus, joka mahdollistaa terille matalamman leikkaussyvyyden ja suuremmat nopeudet. Lisäksi dataa kerätään ja jalostetaan entistä enemmän asiakkaan tuotannon tehostamiseksi. Sahalaitoksen vuotuinen tuotantokapasiteetti on valtava: 750 000 m³ mäntysahatavaraa! Kuoresta ja purusta tehdään bioenergiaa ja sahalta tuleva

hake menee suoraan viereiselle sellutehtaalle. Viereinen Rauman satama mahdollistaa sujuvan logistiikan meiltä muualle maailmaan. Kaiken kaikkiaan varsin kompakti kokonaisuus siis!

Sahateollisuuspäivien aikana meille selvisi entistä paremmin mitä kaikkia mielenkiintoisia asioita sahateollisuus pitääkään sisällään. Alan perinteinen maine sorvin ääressä puuhastelevista tukkijätkistä on valitettavasti monen mielikuva sahateollisuudesta nykypäivänäkin. Tänä päivänä se on kuitenkin erittäin kansainvälinen teollisuuden ala, jossa myynnin ja markkinoinnin, kielten ja puuteknologian taitajille riittää varmasti työtä myös tulevaisuudessa sekä Suomessa että ulkomailla.

Sahateollisuuspäiviin kuului tietysti myös perinteiset ruhtinaalliset sahamiesillalliset siianmätitarjottimien, härän sisäfleiden ja espressovanukkaiden siivittäminen. Illallisella kävimme alan ammattilaisten kanssa mielenkiintoisia keskusteluja sahateollisuuden lähitulevaisuuden näkymistä ja keinoista houkutella alalle uusia opiskelijoita. Erityisen hauskaa oli myös tavata vanhoja metsäylioppilaita ja kuulla heidän uratarinoitaan.

Metsäylioppilaat edustamassa Sahateollisuuspäivillä. Vasemmalta oikealle Belinda Mäki, Annika Ståhl ja Laura Ketola. Kuva: Ystävällinen LABilainen

Forstien edustustiimillä oli myös mahdollisuus tutustua Aulangon legendaariseen kylpylä-osastoon ja käydä puistoalueella ihailemassa lehmusten ja lehtikuusten seesteistä syksyistä olemusta heinäisorsien utuinen kaakatus taustalla. Ei mikään ihme, että kansallissäveltäjämme **Sibeliuskin** inspiroitui noista komeista maisemista säveltäessään *Finlandia-hymniä*.

Kaiken kaikkiaan vierailumme Sahateollisuuspäivillä oli onnistunut ja opettavainen kokemus. Seuraavat Sahateollisuuspäivät järjestetään vuonna 2024 ja suosittelemme kanssaopiskelijoille lämpimästi niihin osallistumista!

Kannustamme myös metsäylioppilaita

ottamaan selvää sahateollisuuden tarjoamista huikkeista mahdollisuuksista ja osallistumaan 2.2.2023 järjestettävään Sahateollisuus ry:n, Puumiehet ry:n ja metsätieteiden osaston järjestämään metsäylioppilaille suunnattuun tilaisuuteen, missä kuullaan sahateollisuuden uratarinoista ja kerrotaan kesätyömahdollisuuksistasekä opintonaäytetöistä tulevaisuuden tekijöille.

”Kun sahalta kuuluu meteliä, niin asiat ovat hyvin”. Tästä olisi varmasti ollut myös sahapohhatta Fleming samaa mieltä. 🌲

Lähteet: Suomen Sahateollisuusmiesten yhdistys, Sahateollisuus ry & Metsä Fibre

Havuntuoksuisin terveisin, kuusikauppiaat K-113!

ALBERT HÄME

1. *Mitä terveisiä haluat lähettää edellisen vuoden kuusikauppiaille?*
2. *Miten aiot tervehtiä herra tasavallan presidenttiä?*
3. *Onko oikein, että jo yläasteikäisiä valmennetaan kuusikauppaa varten?*
4. *Mikä kuusikaupan tuotteista kuvaa sinua parhaiten ja miksi?*
5. *Aiotteko hyödyntää NanoHavu™ -teknologiaa joulukuusissanne?*

Mikko Autere

1. Kiitoksia neuvoista ja vinkeistä. Mut ei tämmösiä autoja myydä kavereille. :(
2. Havuntuoksuisin terveisin.
3. Jo taaperot käyvät ihailmassa kuusikauppiaiden kuorma-autoa, niin ei ole outoa.
4. Havuköynnös. Löysä kuin lehmän häntä.
5. En tiedä mitä tarkoittaa. Kuuset kyllä upotetaan epoksihartsiin, jotta neulaset pysyvät kiinni jouluun asti.

Toivo Jokinen

1. Suurkiitos kaikesta avusta ja neuvoista, joita olemme teiltä saaneet. Pitäisikö perustaa kuusikaupallinen kerho?
2. Asento sämäättää like never before. "Semper fi herra presidentti!"
3. Kuusikauppa on mukana tukemassa nuorten ensiaskelia yrittäjyyteen ja työelämään. Olemme iloisia, että voimme antaa lapsille mahdollisuuden kantaa kortensa kekoon, näinä haastavina aikoina.
4. Mäntyköynnös. Se on konstai-lematon ja raikas vaihtoehto tavalliselle kuusiköynnökselle.
5. En halua valtion valvontamikrosiruja joulukuusiini.

Julia Kilpiniemi

1. Ootte olleet iso apu monessa asiassa, kiitos siitä! Parempaa pakua ois kyllä voinut toivoa. :')
2. Esim. yläfemmallä.
3. Toki. En nää asiassa ongelmaa.
4. Pihta, koska se on kaunis ja kestävä.
5. En tiedä mikä se on, mutta kuulostaa kiinnostavalta! Jos aikaa riittää, niin mahdollisesti. (Mutta tuskin riittää eli vastaus on ei. :D)

Eetu Rätty

1. Kiitos toimivasta kalustosta!
2. Nätti hymy ja reipas kädenpuristus.
3. On. Kuusikauppiaksi synnyttään ja viimeistään yläasteikäisenä pitää olla jo mukana toiminnassa.
4. Kuusenvalot. Aina tuomassa valoa ja piristystä harmaisiin päiviin. :—)
5. Havuja perkele.

Leevi Hirvi

1. Vaikka sama. Kiitos ajoneuvoista.
2. Moro nääs!
3. On.
4. 2 m metsäkuusi. Myy hemmetin hyvin.
5. Kuka tän on vuotanu?

Jessica Davidson

1. Pidetään yllä kuusikauppa hotlineä, jos tarve tulee.
2. Salaisella kädenpuristuksella.
3. Pitäisikö aloittaa vielä nuoremmista?
4. Mäntyköynnös, koska se on pehmeää ja pörröistä.
5. Voisi pilotoida.

Valter Huttunen

1. Kaikki sanomisen arvoinen on sanottu pois lukien huomautus Ivecon hytin törkyisyydestä luovutustilanteessa.
2. Selvänä ajattelin tervehtiä.
3. Jos jokainen meistä olisi kuusikauppias, niin Suomella menisi todella paljon paremmin.
4. Poistopalvelut. Aina tarvitaan tekijä, joka laittaa asiat järjestykseen.
5. Voi sitä ravinnepussia tuollakin nimellä kutsua jos haluaa.

K-115 syysyhdyessä

TEKSTI JA KUVAT: ANNA LUOKKAKALLIO

Kurssi 115 vietti lokakuun ensimmäisen viikon syysyhdyessä Juupajoella. Pääsimme tutustumaan vihdoon tähän legendaariseen Hyytiälän metsäasemaan, joista olemme kuulleet paljon vanhempien vuosikurssien opiskelijoilta. Viikon aikana pääsimme soveltamaan luennolla opittuja tietoja käytäntöön ja opimme myös paljon uutta. Syysyhde oli monelle ikään kuin pieni hengähdys hetki arjesta. Lisäksi opiskelukavereihin ehti tutustua syvemmin muun muassa saunomisen ja jalkapallon merkeissä.

Tässä muutaman opiskelijan kokemuksia Hyytiälästä:

"Syysyhde oli kiva irtiotto arjesta. Oli kiva päästä näkemään miten asioita tehdään käytännössä mm. puiden korjuu ja metsänarviointi. Kurssikavereihin pääsi tutustumaan paremmin. Saunominen ja uimassa käynti rentouttivat mukavasti. RuokaHydessä oli todella hyvää."

"Sateesta ja hirvikärpästen suuresta lukumäärästä huolimatta oli mahtava kokemus! Ihmisiin tutustui syvemmin ja paljon hyviä keskusteluja syntyi. Oli myös mielekästä päästä tekemään ja näkemään asioita, joita oli tähän mennessä käyty yliopistolla. Saunominen ja **Ilkan** omenat kruunasivat reissun!"

"Alan asioiden tekeminen ja oppiminen sai kiinnostukseni metsätieteitä kohtaan ainakin kaksinkertaistumaan. Syyshydestä oli helppo palata oppitunneille intoa täynnä opiskelemaan. Oli aivan mahtavaa myös oppia metsätieteiden pitkästä ja mahtavasta historiasta ja päästä filistelemään sitä Impivaaran seiniltä. Aivan mahtava kokemus ja en malta odottaa tulevan kesän hyytiälämeininkejä."

"Syyshydessä pääsi tutustumaan vielä paremmin opiskelukavereihin ja oli kiinnostavaa nähdä luennolla opittuja asioita maastossa. Syyshydeflunssasta huolimatta oli oikein mukavaa viettää viikko luonnonhelmassa ja sitten taas palata opiskelijaelämään ja kaupungin vilskeeseen!"

"Päällimmäisenä Hyytiälä jäi mieleen aivan mahtavana oppimisympäristönä, missä perinteet kohtaavat modernin tutkimuksen kanssa. Mukavalla porukalla oli mahtava pyöriä metsässä ja suorittaa harjoituksia, vaikka sää ei välttämättä ihan aina suosinutkaan. Ja vaikka päivät välillä pitkiltä tuntuivatkin, niin opettajien positiivinen asenne sekä iltariennot tekivät kokemuksesta kyllä aivan ensiluokkaisen!"

K-115 hallituksen esittely

Kurssihallitus syysyhdyssä 5.10.2022. Takarivissä: Elias R., Arttu, Atte, Nea, Anna, Ben, Esa, Anssi, Lauri, Essi, Siiri S., Siiri M. Eturivissä: Otto, Elias A., Aisku, Ada, Anastasia ja Oona. Kuvan otti kukas muukaan kuin mediavastaava Touko!

KOONNUT: ANNA LUOKKAKALLIO

Emäntä/
kurssivastaava, Aino-Elina

Moikka, olen Aino-Elina ja kurssin 115 toinen kurssivastaava eli emäntä! Olen kotoisin Kehä III:n sisäpuolelta ja vapaa-aikani yleensä vietän ystävien seurassa, patikoimassa tai sängystä peiton alta hyvä kirja kädessä. Minulla on ilo meidän isännän eli Eliaksen kanssa päästä vastaamaan kurssihallituksen toiminnasta ja edustamaan K-115:tä. Otan emännän tehtäviin kuuluvan vastuun mielelläni hartioille ja pidän huolen, että kaikkien toiveet otetaan huomioon päätöksenteossa. Emäntänä koen ja pyrin olevani helposti lähestyttävä, ahkera ja tarpeen tullen myös tiukka tati. Odotan innolla, että päästään järjestämään metsäläisille eri tapahtumia, tutustumaan uusiin ihmisiin ja tehdään Hydestä kursillemme unohtumaton. Haasteita ja hauskoja muistoja odotellessa, emäntä kiittää!

Isäntä/
kurssivastaava, Elias

Moi, olen Elias Ahonen ja minulla on kunnia toimia kurssimme 115 isäntänä. Yhdessä emännän kanssa toimimme kurssimme yleisinä edustushenkilöinä. Vaikka isännöisyys tuo mukanaan tietynlaista arvokkuutta, vaatii se myös paljon vastuuta. Vastaamme siitä, että hallituksemme myös kokoontuu ja toteuttaa haluttuja asioita. Isännöisyys tuo varmasti myös mukanaan jonkin verran esiintymistä yleisön edessä, mikä ei itselleni ole mikään suuri ongelma. Olen lyhyen elämäni aikana joutunut tai pikemminkin päässyt esiintymään yleisön eteen. Vaikka vastuutehtävä tuokin lisätoita jo muutenkin kiireiseen arkeen, täytyy siitä nauttia ja ottaa kaikki oppi irti. Huumoria tietenkään unohtamatta! Odotan innolla ja syvällä luottamuksella hallituksemme ja muun metsäyhteisön kanssa toimimista!

Talousvastaava, Anssi

Tervehdin teitä, metsäylioppilaat! Heimo on puhunut syksyisessä Hyytiälässä ja valinnut minut palvelemaan kurssia numero 115. Toisena talousvastaavana työskentelen turvatakseni kurssimme rahallisen hyvinvoinnin ja kirjanpidon täsmällisyyden. Kun kolikot on laskettu, minut voi löytää bongaamasta lintuja lähimetsästä.

Talousvastaava, Oona

Moikka! Tässä esittäytyy kurssin 115 toinen talousvastaava Oona Puttonen. Olen Helsingistä kotoisin, mutta sukujuureni ovat Etelä-Savosta ja koitankin tuoda tiettyä savolaista mielenmaisemaa kurssin toimintaan. Odotan innolla tapahtumien järjestämistä ja hallituksessa työskentelyä, kaikki tietty budjetin rajoissa!

Fuksivastaava, Lauri

Kaunista syksyä kaikille lukijoille! Nimeni on Lauri Hakkarainen ja olen kotoisin upeasta Raaseporin kunnasta.

Sain kunnian olla meidän kurssin fuksivastaava joka siis tarkoittaa sitä, että tulen olemaan keskeisessä roolissa meitä seuraavan kurssin opintojen alkaessa ja heidän opintopolun suunnan näyttäjänä. Toisin sanoen järjestän heille hyviä bileitä ja hauskaa toimintaa! Ennen kuin viralliset tehtäväni alkavat aion auttaa meidän hallitusta täydellä sydämellä mitä ikinä me keksimmekään!

Aion parhaimpani mukaan yrittää siirtää meidän kurssimme hyvää meininkiä ja yhteiseloä tulevillekin opiskelijoille. Minulle ei ole jäänyt käteen muita kuin hauskoja ja unohdettavia kokemuksia tässä lyhyessä ajassa mitä olen päässyt rakkaan kurssimme kanssa viettämään!

Valokuvaaja/ mediavastaava, Touko

Terve kaikille, kurssin fotari ilmoittautuu! Touko Aikioniemi on nimi ja Kempeleestä tänne rantauduin. Metsässä ryynnäminen ja muut ulkoaktiviteetit ovat aina olleet lähellä sydäntä, kameraa tietenkään unohtamatta. Tavoitteena onkin ainakin kuvien osalta pitää kurssin mainetta yllä ja siinä samalla kerätä uusia mahtavia kokemuksia. Virka-ajan ulkopuolella minut löytää usein fillarin selästä milloin mistäkin päin Helsinkiä.

Hallituksen tuntien ei tässä voi muuta odottaa kuin aivan rautasta settiä!

Häirintävastaava/ harrastevastaava, Siiri

Moikka! Nimeni on Siiri Seppänen ja toimin kurssihallituksessa häirintä- ja harrastevastaavana. Kaiken uuden otan aina haasteena vastaan ja onkin mukavaa päästä järjestämään kurssilaisillemme ajanvietettä. Häirintävastaavana toivonkin, että meihin otetaan yhteyttä saman tien jos joku kokee asiatonta käytöstä.

Häirintävastaava, Elias

Terve! Minä olen se toinen Elias. Toimin yhtenä kolmesta häirintävastaavasta kurssillamme. Toivon, ettemme joudu kertaakaan puuttumaan häiritsevään käytökseen, mutta mikäli sellaista kuitenkin esiintyy, meihin otetaan yhteyttä matalalla kynnyksellä!

Harrastevastaava, Atte

Hei! Nimi on Atte ja toimin kurssihallituksessa yhtenä harrastevastaavista. Tässä luottamustoimessa aion järjestää kurssilaisille urheilutapahtumia ja muita aktiviteetteja. Olen harrastanut jalkapalloa ja muuta urheilua lähes koko elämäni ja vapaa-ajalla tykkään lukea, katsoa elokuvia ja harrastaa liikuntaa.

Kurssilaisten fiiliksiä:

”Kurssillamme on mielestäni vallinnut heti ensimmäisestä orientaatioviikon päivästä hyvä pohinä. Mukaan mahtuu erilaisia ihmisiä eri puolilta Suomea, mikä on äärimmäisen arvokas asia. Yhteiset tapahtumat sekä varsinkin syyshyde ovat luoneet tärkeätä yhteishenkeä. Ja henki sen kuin kasvaa.”

”Meidän kurssilla on laaja ikähaarukka, joka on rikkaus meille. Ensimmäisestä päivästä lähtien kurssillamme on ollut hyvä yhteishenki ja toivonkin sen jatkuvan loppuun saakka. Syyshydessä koin, että ihmiset lähentyivät entistä paremmin!”

”Tapahtumissa on ollut hauskaa huomata, miten porukka huomioi toinen toisiaan ja osaa myös heittäytyä tarpeen tullen. Lisäksi on kivaa, että täällä jeesataan toisia esimerkiksi haastavien koulutehtävien kanssa.”

”Syyshyde heti lukukauden alussa oli todella arvokas ryhmäytymisen kannalta. Alkujännitys ei ehtinyt kestää pitkään. Aamusta iltaan yhdessä oleminen ja asioiden tekeminen porukalla liimautti kurssin heti yhteen. Tunnelma paikassa, missä niin moni metsäläinen jo ennen meitä on käynyt, lienee tehnyt kaikkiin suuren vaikutuksen.”

”Fiilikset tästä vuosikurssista on todella hyvät. Kuten keskiaikainen sanonta kuuluu: v*ttuilu on välittämistä ja tätä rakkauden ilmaisumuotoa on havaittavissa jo hyvässä hengessä tulevien ekologien ja ekonomien välillä. Odotan innolla kesähydeä ja kaikkea hauskaa, mitä meidän harrastevastaavat keksii. Leimahtaako lempi Impivaarassa?”

Harrastevastaava, Anastasia

Heippa, olen Anastasia, yksi harrastevastaavista. Lupauduin järkkäämään yhteisiä kulttuurireissuja ja muuta vapaa-ajalle ja kesälle. Tosiaan olen harrastanut pianonsoittoa ja laulua musiikkiopistolla monen vuoden ajan sekä innolla osallistun myös muihin aktiviteetteihin. Minut voi bongata monesti Silvicalla (ja mahdollisesti kuulla soittoaikin).

Harrastevastaava, Ben

Moi! Nimi on Ben ja toimin harrastevastaavana. Ideana olisi järkkäillä kaikenlaista aktiviteettia, kuten futista tai muuta vastaavaa. Pallopelit ovat lajeista lähimpänä sydäntä, koripalloa ja jalkapalloa olen kumpaakin pelaillut aikanaan. Vapaa-ajan vietän musiikin parissa koittaen muistaa myös liikkuu välillä.

Harrastevastaava, Esa

Moro, olen Esa ja toimin yhtenä harrastevastaavista, etenkin urheilutapahtumien parissa. Tavoitteena olisi pitää yllä jo ennestään hyvää K-115:n yhteishenkeä urheiluskabojen ja muun harrastetoiminnan kautta. Itse olen suuri futisfani joten palloilua on luvassa!

Tiedottaja, Anna

Moi! Olen Anna ja sain tehtäväkseni toimia meidän kurssihallituksen tiedottajan roolissa sekä myös sihteerinä kokouksissa. Aion huolehtia siitä, että meidän vuosikurssi pysyy ajan tasalla kurssihallituksen suunnittelemista tapahtumista tai mistä tahansa muusta. Vapaa-ajallani pidän kovasti liikkumisesta ja etenkin tanssiminen sekä pyörä- ja juoksulenkit (varsinkin metsässä) ovat suosikkijuttujani. Talvella myös lumilautailu – sekin varsinkin metsässä – on oikein mukavaa puuhaa. Mulla on vahva filis siitä, että tällä kokoonpanolla saamme aikaan paljon kaikkea mukavaa ja mieleenpainuvaa läpi opiskeluvuosien!

Kaljamestari (kaljapiika), Otto

Moro. Nimi on Otto Blomberg ja alunperin tehtäväkseni valittiin (hyvin sekavissa olosuhteissa) kaljapiika. Todellisuudessa olen yksi kaljamestareista. Tehtävä on lähellä sydäntäni. Alkuperäinen piian rooli tuo mukanaan siivoamista ja satunnaisia nakituksia.

Meidän kurssimme henki on tähän mennessä ollut todella hyvä ja odotan innolla tulevia koitoksia.

Kaljamestari, Nea

Moi! Olen Nea Stenroos ja yksi kurssin 115 kaljamestareista. Odotan innolla tulevia tehtäviämme ja aion hoitaa hommani tunnollisesti ja siinä lomassa pitää hauskaakin. Diggailen rockmusiikkia ja vapaa-ajalla minut löytää boulderhalleilta.

Kaljamestari, Ada

Nimi on Ada ja oon yksi kaljamestareista. Kun pimeys ja ilmankosteus talvea kohden laskeutuu, hiipivät kaljamestarit koloistaan tasapainottamaan tilanteen nestemäisellä ruokinnalla. Vakuuttavuuden vuoksi oon Pint Please -sovelluksessa levelillä 7 – humaloidi. ;-)

Kaljamestari, Essi

Moikka, oon Essi Tonteri ja myös yks niistä neljästä kaljamestarista! Vapaa-aika kuluu koirien ja hevosten parissa, mutta silloin kun metsäläiset kokoontuu, pyrin olemaan paikalla, koska se lupaa aina jotain hauskaa. Ja koska hyvä nesteytys on kaiken alku ja juuri, niin luvataan muiden mestareiden kanssa pitää huolta, että se toteutuu kaikissa tulevaisuudessa järjestämissämme tapahtumissa!

Renki, Siiri

Moikka! Mun nimi on Siiri ja lupauduin toimimaan renkenä meidän kurssihallituksessa. Pitäähän nyt piian lisäksi olla myös yksi renki. Työnkuvaan kuuluu näillä näkymin siivoaminen meidän kaljapiian kanssa sekä isännän ja emännän tehtävissä auttaminen. Partiotautaa löytyy yli kymmenen vuotta ja vapaa-ajalla voidaan törmätä lenkkipoluilla.

Puukaupallisen Kerhon ekskursion Portugaliin -

kohti Bökkistä

Matkamme kohti Puukaupallisen Kerhon Portugalin ekskursion käynnistyi Helsinki-Vantaan lentokentältä syyskuuisena tiistai-iltapäivänä. Kokoonnuimme 35 forstin voimin jo heti lentokentällä, jossa jaettiin yhden sponsorimme, AARI Metsän kangaskassit jokaiselle osallistujalle.

Portugali on myös tunnetusti viinien maa, joten viininmaistelu aloitettiin jo koneessa.

Lensimme ensin Lissaboniin, jossa olimme alkuun viisi yötä. Ensimmäinen päivä Lissabonissa alkoi korkkitehtaan vierailulla Évorassa. Pääsimme näkemään ja tutustumaan hieman korkkiin materiaalina sekä sen käyttötarkoitukseen. Vierailulla opimme, että korkkipuuta käytetään ylivoimaisesti eniten viinipullojen korkkien valmistukseen.

Toinen päivä Lissabonissa käynnistyi niillä eväillä, mitä edellisillasta oli vielä jäljellä. Ensimmäinen ilta Lissabonissa saattoi vaikuttaa itse kenenkin aamuiseen olotilaan, sillä ilta venyi aamuun saakka. Toiselle päivälle oli kuitenkin taas suunniteltu ohjelmaa ja pääsimme tutustumaan paikallisen yliopiston metsätieteiden osastoon ja heidän kampusalueeseensa. Olisi hienoa, jos myös Viikin A-talo näyttäisi Tylypahkalta! Kampuskiertelyn jälkeen jäimme hetkeksi hengaillemaan paikallisten opiskelijoiden kanssa, jotka kertoivat seuraavana iltana järjestettävistä paikallisista grundibileistä. Ja paikallinen grundihan oli pakko kokea.

Ekskursion kolmantena päivänä suunnattiin Sintraan ja siellä sijaitsevaan luonnonpuistoon, johon matkattiin Lissabonista noin tunnin verran. Sintrassa kiersimme sekä hienoa luonnonpuistoa

että Unescon perintökohteeksi nimetty Penan Palatsia. Luonto oli kaunista ja palatsin oli kuin Disney-leffasta.

Puolet reissusta vietimme Lissabonin lisäksi söpössä ja sympaattisessa Portossa. Yleinen mielipide olikin, että Porto oli paljon kivempi kuin Lissabon. Portossa kävimme muun muassa Porton yliopiston kasvitieteellisessä puutarhassa sekä rannalla pelaamassa lentopalloa ja pulahtamaan (kylmään!) Atlantin valtameren. Osa forsteista pääsi myös todistamaan Porton 2–0-voittoa FC Porto vs. Bayer Leverkusen -jalkapallomatsissa, jossa tunnelma oli katossa. Allekirjoittaneelle tämä oli ensimmäinen livenä nähty Mestarien liigan jalkapallopeli, ja ainakin kyseisen matsin perusteella penkkiurheilu onkin ihan kivaa!

Ekskursion varmastikin tunnetuimmaksi tuotteeksi osoittautui paikallinen olut, Super Bock. Bökkistä, niin kuin se reissussa nimettiin, maisteltiin erilaisissa paikoissa ja osa jopa innostui ostamaan matkamuistoksi Super Bock -paitoja, lippiksiä sekä ihan olutta. Itse olen ei-niin-suurena ystävänä, bökkis maistui oikeesti jopa hyvältä.

Kaiken kaikkiaan reissu oli mielestäni onnistunut ja sen siitä teki ihana porukka, joka meillä oli tunnelmaa luomassa. Edellisessä Forstihuudossa päätoimittaja **Albert** totesi metsäylioppilaan olevan yksilön sijasta

yhteisö, ja juuri tällaisissa reissuissa se tulee hienosti ilmi! Tällaisen ekskursion ja kolmen hallituskauden jälkeen voin hyvillä mielin jättäytyä seuraavaksi Puukaupallisen Kerhon hallituksesta ja antaa tilaa uusille nuoremmille opiskelijoille.

P.S. On näköjään jo enemmän sääntö kuin poikkeus, että PK-kerhon ekskuilla sairastuu koko poppoo. Tällä kertaa PM-rutto muuttui Portugalin rutoksi.

Joululahja- gallup

TYYNE VUORELA

No ollaankos sitä oltu kilttejä? Tänä vuonna pukki ei tuo tuhmillle lapsille risuja, koska ne ovat kovaa valuuttaa energiemarkkinoilla. Sen sijaan lahjasäkki on ladattu muilla huonoilla paketeilla.

Mitä et halua joululahjaksi? Miksi?

*Rakas joulupukki,
en halua joululahjaksi...*

Kandityötä.
Petri R.

Joulukuusta, se pistelee ikävästi.
Julia K.

Rintaliivejä, koska ei tuu yleensä käytettyä niitä.
Kalle K.

Villasukkia. Alkaa sukkalaatikko täyttyä ja edellisetkin korkkaamatta. Toivottavasti mummu ei lue tätä.
Lassi K.

Lahjakortteja. En siis kuitenkaan koskaan käytä niitä. Mä saatan ensin säästellä sitä, sitten mä unohtan sen, sitten mä taas paniikissa muistan sen ja tarkistan sen päivämäärän, jos aikaa on, unohtan sen uudelleen ja jos se on jo mennyt umpeen, koen kauheaa syyllisyyttä ja mietin, mitä kaikkea sen arvolla olisi voinut tehdä. Vuosia myöhemmin sätin itseäni saamattomuudestani ja pohdin, miten erilaista mun elämä saattaisi olla, jos vaan olisin käyttänyt sen mahdollisuuden.
Pihla K.

Pehmeitä paketteja.
Isabella L.

Suksia. En tykkää hiihtää.
Anonyymi A.

Turhaa krääsää, koska säilytystilaa on rajallisesti for Silvica reasons.
Taki V.

Mitään turhaa tavaraa, kuten rumia led-valoilla välkkyviä tonttupatsaita, joiden surulliseksi kohtaloksi jää päätyä ikuiseen hyödyttömyyden limboon yhdessä muiden turhakkeiden, kuten ykkösoluen ja tieteellisen ajattelun kanssa.
Anonyymi A.

Maatiaista.
Albert H.

Metsätieteiden päivä 26.10.

ALBERT HÄME

Metsät puhuttavat ja niistä puhutaan tieteiden kautta. Siksi olikin mielenkiintoista mennä kuulemaan itse tieteentekijöiden puhetta Metsätieteiden päivälle.

Tilaisuuden järjesti Suomen Metsätieteellinen Seura, joka on jo vuonna 1909 perustettu edistämään metsäntutkimusta maassamme. Tarkoitustaan edistääkseen seura järjestää ja osallistuu erilaisiin yleisötilaisuuksiin sekä jakaa apurahoja. Seuran yhteydessä toimii myös viisi tieteenalakerhoa, jotka järjestävät omia seminaarejaan ja muita tapahtumia.

Päivän teemana oli ”monimuotoisuuden mittaaminen ja arvottaminen” ja se alkoi ensiksi yhteiskokouksella, jonka jälkeen muutaman kahvitauon ja lounaan kautta siirryttiin tieteenalakerhojen rinnakkaiskokouksiin. Itse osallistuin Taksattoriklubin osuuteen. Klubi kokoaa yhteen metsänarvioijat.

Esiintymisten aiheina oli esimerkiksi EU:n biodiversiteettistrategia, suojelun ekologinen perusta, monimuotoisuuden ja ekosysteemipalveluiden yhteiskunnallinen merkitys, ja päästiinpä kuulemaan myös valtakunnan metsien inventoinnin menetelmistä.

Grafiikat: freepik.com, macrovector

Rinnakkaiskokouksissa päivän teemaa lähestyttiin klubien erikoistumisalojen näkökulmista. Taksattorit keskustelivat mittaamisesta, teknologit puuhuollosta ja metsäoperaatioista, ekonomistit taloustieteen näkökulmista ja niin edelleen.

Klubien jälkeen iltatilaisuudessa seura vielä jakoi huomionosoitukset, joista yhden sai osastomme johtaja **Markus Holopainen**. Lisäksi käytiin läpi syyskuista Viron retkeilyä. Iltatilaisuuden jälkeen siirryttiin maittavalle buffetille. Tästä oli hyvä jatkaa seuraavana päivänä Clarioniin Metsäpäiville! 🌲

Metsäpäivät 2022

Kuva: Bitcompin väki

TYYNE VUORELA

Suomen Metsäyhdistyksen järjestämiä Metsäpäiviä vietettiin Clarion Hotel Helsingissä lokakuun lopulla. Ensimmäistä kertaa Metsäpäivät, silloin konseptilla Metsäviikko, on järjestetty jo vuonna 1925. Bitcomp Oy tarjosi minulle ja kolmelle muulle metsäylioppilaalle liput tapahtumaan, johon ei opiskelijalla olisi muuten varaa. Tänä vuonna Metsäpäivien pääteemana oli metsien monipuolinen kestävä käyttö ja kestävyden murros. Paikalla oli edustajia metsäalan suurimmista järjestöistä ja yrityksistä. Asiantuntijoita, ammattilaisia, ekspertejä – ja muutama forsti. Mitä tapahtumasta jäi mieleen?

Huoltovarmuuskeskuksen toimitusjohtaja **Janne Känkänen** kertoi Suomen huoltovarmuuden tilasta ja metsien merkityksestä sille. Metsät ovat Suomen huoltovarmuudelle monessa mielessä tärkeä tekijä; ne ovat täynnä raaka-aineita, energiaa, ravintoa ja myös erittäin merkittäviä psyykkisen hyvinvoinnin lähteitä. Känkänen kertoi, että pohdinnassa on ollut jopa huoltovarmuusmetsien perustaminen.

Yksi pääpuheenvuoron esittäjistä oli **Frank Martela**, filosofian professori, tutkija ja kirjailija. Vaikka Martelan puheenvuoro ei sinänsä

liittynyt metsäasioihin, oli se todella ajatuksia herättävä. Martela on tutkinut esimerkiksi hyvää elämää, ihmisyyttä ja sisäistä motivaatiota. Puheenvuoron aiheena olikin elämän merkityksellisyys. Lukuisten haastattelututkimusten tuloksena Martela osasi kiteyttää elämän merkityksellisuuden hyvin lyhyesti, kutakuinkin näin: ”Merkityksellisuuden tunne tulee siitä, että tekee merkitykselliseksi kokemiaan asioita niin, että tekee samalla itsensä merkitykselliseksi muille.” Tunne oman elämän merkityksellisyydestä onkin siis Martelan mukaan yhteisöllisyyden ja itselle tärkeiden henkilöiden hyvinvoinnin kanssa sidoksissa.

Bitcomp esitteli Skoggi Oy:n kanssa paikkatiedon mahdollisuuksia metsien hiilikaupassa. Skoggin toimintaperiaate on, että hakkuukypsen metsän omistaja tekee Skoggin kanssa sopimuksen kiertoajan pidentämisestä 10 tai 20 vuodella. Yrityksille kaupataan kiertoajan pidentämisen laskelmoidut hiilinielut kompensoimaan tämän päästöjä. Paikkatiedon ja

tutkimusten perusteella kehitettyjen hiilensidontakaavojen avulla saadaan paikkakunta- ja puustokohtaisia arvioita hiilinieluista.

Luken tutkimuspäällikkö **Matleena Kniivilä** kertoi EU:n suunnitteilla olevan biodiversiteettistrategian laskelmoiduista vaikutuksista Suomen työllisyydelle ja taloudelle. Lukemat vaikuttivat synkiltä. Seuraavassa puheenvuorossa yllättäen Etlan toimitusjohtaja **Aki Kangasharju** tyrmäsi laskelmat täysin käyttäen hienoja ekonomisanoja, joista en ekologiparkana ymmärtänyt mitään. Kangasharju arvioi EU:n strategian olevan lottovoitto Suomen taloudelle ja työllisyydelle, sekä matkailulle.

Muita puheenaiheita olivat esimerkiksi metsien käytön kestävyys, Kemera, luonnon ennallistaminen, metsäautotiet, kuntametsät, ilmastotuuppaus, metsän vuokraus ja uudistuvat metsänhoitosuosituksat.

Kuva: Tuntematon Metsäpäivien vieras

Kuva: Albert Häme

Forstit osana metsäpäivää

Eemeli Kokkonen osallistui UPM:n paneelikeskusteluun aiheesta "Tulevaisuuden työpaikka metsäalalla". Keskustelussa nousi esille panelistien toiveita tulevaisuuden työelämään; yksi Kokkonen esille nostamista asioista oli työnantajan joustavuus esimerkiksi työaikojen tai -paikan suhteen.

Veera Schildtin gradututkimuksen tulokset esiteltiin osana Metsätehon esitystä metsäalan työturvallisuudesta.

Albert Häme osallistui Suomen Metsäyhdistyksen nuorisoviestinnän kehittämissymposiumiin, jossa pohdittiin, millaisella viestinnällä nuoret voitaisiin saada kiinnostumaan metsäalasta ja -asioista. Aiheena oli myös some ja se, millaisina metsäalan opiskelijat esiintyvät siellä ja näkykö metsä omalla tilillä.

Metsäylioppilaita oli myös töissä metsäpäivillä ohjeistamassa ihmisiä forstilliveissään.

Tapahtuman yhteydessä järjestettiin opiskelijoille avoin Loimun urafoorumi, jossa päästiin metsäalan työnantajien standeille verkostoitumaan. Iltasella saatiin kuulla vielä maa- ja metsätalousministeri **Antti Kurvisen** tervehdys, sekä jorata Telaketju-bändin tahtiin. Metsäministerille muuten ojennettiin Metsäylioppilas-lehti ja hän toivotti kädestä pitäen menestystä ja onnea forsteille.

Kiitos Metsäpäiville upeista puitteista ja mielenkiintoisesta ohjelmasta, mutta ennen kaikkea kiitos Bitcompille pääsylippujen tarjoamisesta! Kolmen seminaaripäivän jälkeen jäi tunne, että alan ongelmakohtia voidaan parantaa ja niistä ollaan tietoisia ja huolissaan. Metsäkeskustelu muutenkin tuntuu paremmalta, kun nousee Twitter-poterostaan ja puhuu asiat halki kasvotusten. 🌲

Forstiverokuningas

TEKSTI: ELIAS LIIMATAINEN & ALBERT HÄME

KUVAT: ELIAS LIIMATAINEN

Marraskuun 9. päivänä tuli taas aika, kun forstien verotiedot tulivat julki. Lehden toimitus sai harvinaislaatuisen mahdollisuuden päästä haastattelemaan verolistan kärjestä löytynyttä, aiemmin kuusikauppiaina uraa luonutta, Juho Koivistoa hänen kotonaan Silvican hulppeassa kattohuoneistossa.

Saavumme idylliseen Helsingin Viikkiin. Maiseman keskeisimmällä paikalla suuren kallion päällä sijaitsee kiinteistö, jonka pihaa koristaa vanha tuomi. Vasta hoidetun pihapiirin edustalla toimituskuntaa tervehtivät vapaana juoksevat rotukoirat. Kysymme trendikkäisiin villapaitoihin pukeutuneilta koiranomistajilta, tietävätkö he tietä tuoreen verokuninkaan luokse. He neuvovat meitä nousemaan tuomen takana sijaitsevan arvorakennuksen ylimpään kerrokseen.

Nousemme hissillä ylimpään kerrokseen ja omissa toistuu vain yksi nimi: Koivisto. Olemme selvästi tulleet oikeaan paikkaan. Koputamme huoneiston pääsisäänkäynniksi itseään julistavaa syvänsinistä ovea. Ei mene kuin hetki ja oven avaa aiemmin syksyllä Pohjoismaiden mestaruuskisoista kultaa voittanut Juho Koivisto.

Koivisto kotiovellaan.

Koivisto toivottaa meidät tottuneesti tervetulleeksi ja huikkaa ottamaan kengät pois, jottei eteiskäytävän katajasta tehty lankkulattia naarmuuntuisi. Seuraamme häntä huoneesta toiseen saapuen lopulta 300 kuution kokoiseen olohuoneeseen. Tämän nöyräksi vetävän tilan aarin kokoista lattiapinta-alaa koristaa uututtaan kiiltävä visakoivuparketti ja takaseinän lattiasta kattoon ulottuvasta 30 neliön ikkunasta avautuu huimaava näkymä Vanhankaupunginlahdelle.

Miten on mahdollista, että nuori mies voi asua näin hulppeasti?

Koiviston hulpea kattohuoneisto.

Omien sanojensa mukaan työllä rikastunut Koivisto on puurtanut vuosia mahdollistaakseen tämänhetkisen elintasonsa. Koiviston nimissä oleva nanohavua uudella teknologialla valmistava startup-yritys Puhtaat Juhot Pussissa Oy yli kymmenkertaisti liikevaihtonsa viime tilikaudella tehden samalla varsin kiitettävää tulosta. Nanohavubisneksen lisäksi Koivistolla on samanaikaisesti myös monta muuta rautaa tulella. Vaikka opinnot maan korkeimmassa pihkaopistossa vievät nykyisin suurimman osan nuoren miehen ajasta, niin on aikaa liennyt menestyksekkäästi myös urheilulle. Urheilupalkkiorahoja on satanut niin Viikin Pallon, Sisu International Sports Unitedin kuin Metsäveitikoiden riveissä tehdyistä suorituksista.

Koiviston päätä ei huimaa, vaikka ollaan ylimmässä kerroksessa.

Minkälaisen neuvon Koivisto antaisi nuorille forsteille, jotka tähtäävät yhtä korkealle? "Protestoi grunditapahtumia, joissa on kallis pääsymaksu. Sijoita mieluummin kupariin. Näin sinulle vapautuu enemmän pääomaa käytettäväksi muihin sijoituksiin."

Taidetta metsästä

TEKSTI: ALBERT HÄME JA ELIAS LIIMATAINEN

TEOKSET: UPM-KYMMENEN KULTTUURISÄÄTIÖ | KUVAT: MATIAS UUSIKYLÄ

Kun 1800-luvulla kansallistunnon herätystä haettiin taiteelle suuntaa, ei ole ihme, että menttiin metsään. Rannikolla paistoi ruotsalaisuus, josta haluttiin tehdä pesäeroa suomalaisuutta kuvatessa. Suunnattiin siis syvemmälle silloisen suuriruhtinaskunnan sisämaahan. Haluttiin löytää heimojen muinaiset salot ja kuvata kansaa työssä ja toimessaan karuissa olosuhteissa. Tutustuttiin heidän myytteihinsä ja tallennettiin ne kirjoiksi ja kuviksi. Metsäisiltä syrjäseuduilta esteetikot löysivät lopulta ne teemat, joista kansallinen identiteetti luotiin.

1800-luvun toisella puoliskolla päätään nosti myös järjestelmällisempi metsäteollisuus, joka alkoi suurempien höyrysahojen käynnistyttyä ja sai lisäpontta myöhemmin massateollisuuden kiihdyttämänä. Tehtaiden ympärille syntyi asutuskeskuksia, jotka kehittyivät metsän tuomalla rahalla, joka vieläpä suureksi osaksi oli viennistä peräisin. Metsämagnaateilla ja teollisuuden patruunoilla oli oma merkityksensä myös taiteen saralla.

Toimituskunta vieraili aikaisemmin syksyllä Biofore-talolla UPM-Kymmenen Kulttuurisäätiön kutsumana. Säätiön on UPM perustanut ylläpitääkseen yritykselle kertynyttä taidekokoelmaa ja "vaalimaan suomalaisen metsäteollisuuden kulttuuriperinnön tuntemusta omistamalla, esittelemällä ja tukemalla siihen liittyvää taidetta, tietoa ja tutkimusta." Vaikka itse UPM-Kymmene-niminen kokonaisuus on kohtuu uusi, sitä edeltäneillä fuusioituneilla yhtiöillä on takanaan pitkä historia. Taidekokoelma onkin karttunut metsäjätin 150-vuotiaan taipaleen aikana.

Säätiön kokoelmasta kattavat merkittävän osuuden muotokuvat tehtaanjohtajista sekä tuotantolaitoksista. Muotokuvaan saatettiin laittaa esille jotakin henkilöstä kertovaa, kuten kosmopoliitiksi kuvatun **Gösta Serlachiuksen** kuvasta löytyvä maapallo. Metsätalosta, vanhasta UPM:n pääkonttorista, maalatun teoksen näimmekin Biofore-talolla. Se on rempseä ajankuva 1930-luvun Helsingistä. Kokoelmassa

Läskelän tehdas. (Eero Järnefelt, 1921)

Kesäurheilua. (Pekka Halonen, 1922)

on tietenkin kultakauden suurnimien teoksia, jotkut heiltä itseltään suoraan tilattuina.

Mielenkiintoinen kokonaisuus on myös kahdeksanosainen sisällissotaa kuvaava fresko Kymin entisessä ammattikoulussa Kuusankoskella. Kaikista teoksista ei ole selvyyttä, miksi juuri kyseinen on valittu ostettavaksi. Taustalla lienee usein yksinkertaisesti patruunoiden tai heidän vaimojensa henkilökohtainen mieltymys teokseen.

Kokoelma alkoi hyvinkin yksinkertaisesta syystä. Toimistojen seinille kaivattiin koristusta, joten teoksia alettiin hankkimaan. Tavoitteena ei siis välttämättä ollut suunnitelmallinen kokoelman luominen. Johtoporras tarkoituksenmukaisesti toi kylläkin esille suomalaista taidetta. Olivathan he nähneet ulkomaita, kun kauppakin suuntautui sinne. Korkeakulttuurille ei turhaan nöyristelty – siitä otettiin mallia. Seassa oli myös aitoa fennomaanisuuutta. Haluttiin edistää kansallisen identiteetin juurtumista. Suurin osa UPM-Kymmenen

Kulttuurisäätiön kokoelmasta on kuitenkin peräisin sotien jälkeiseltä ajalta.

Säätiöllä ei ole omaa tilaa, jossa olisi esitteillä teoksia. Niitä kuitenkin lainataan toisten tahojen järjestämiin taidenäyttelyihin. Joitakin teoksia on Biofore-talolla ja yhtiön toimitoissa ympäri Suomen. UPM:n kulttuurisäätiö ei myöskään ole ainoa laatuaan. Myös muiden historiallisten yritysten kokoelmia on säätiöity, ja ne toimivatkin yhteistyössä suomalaisten taidesäätiöiden yhdistys ry:n kautta. Metsästä on syntynyt myös Gösta Serlachiuksen taidesäätiö.

Kiitos UPM-Kymmenen Kulttuurisäätiön toiminnanjohtaja **Tanja Saarrolle** ja UPM:n viestintä- ja brändijohtaja **Hanna Maulalle** mukavasta taideamutuokiosta! 🌲

Tyttö ja kissat kesäisessä maisemassa. (Elin Danielson, 1892)

Gösta Serlachius. (Antti Favén, 1939)

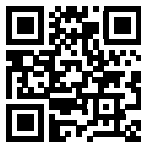
Opiskelijahinta

-50%

Maaseudun Tulevaisuus on metsässä

**Ota haltuun Suomen johtavan
metsämedian opiskelijaedut.**

Nyt on näkökulmaa! Opiskelijan digitilauksella luet Maaseudun Tulevaisuuden verkosta myös Aarre-lehden monipuoliset metsäartikkelit, hyötykasvivinkit ja kanta-aottavat kolumnit. Digitilauksella käytössäsi on myös metsän talousnäkymiä seuraava Metsäpalvelu, ja totta kai sivuston koko muu sisältö.

Tilaa oma MT
MT.FI/opiskelija
tai käytä QR-koodia

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Tavataan joka päivä. **MT.FI**

Päivä forstina

KOONNUT: ALBERT HÄME

Päivä forstina -palstalla pääsemme seuraamaan forstin elämää yhden päivän ajan. Tällä kertaa vuorossa Johannes Pitkäranta (K-113).

ALOITIN AAMUNI... torkuttamalla herätyskelloa kahdesti ja myöhästymällä luennolta.

HERÄTESSÄNI OLONI OLI... kuin kääntömättäällä.

TÄNÄÄN MIELTÄNI LÄMMITTI... kertsikahvit forstikollegoiden seurassa.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... tein metsäkoneopin tuotostutkimuksen harjoitustehtäviä.

ONNISTUIN... välttämään ruuhkan Ladonlukossa.

AJATTELIN LÄMPIMÄSTI... tulevaa joululomaa ja siellä odottavaa varhaisperkaustyömaata.

VIIDELTÄ... päätin lähteä kertsiltä neljän tunnin ja kolmen kahvikupin jälkeen.

TÄNÄÄN OIVALSIIN... että on aika lämmin päivä marraskuiseksi.

ENNEN NUKKUMAANMENOA... katsoin Youtubesta kuinka Liettuan pojat upottavat Suzuki Grand Vitaran suohon.

HUOMENNA AION... käydä hiihtomuseossa ja ulkoilla Suomen Chicagossa.

Metekin kerho Itä-Suomessa - ”Joensuu-eksku”

TEKSTI: EEMELI KOKKONEN

KUVAT: VEERA SCHILDT

Metsä- ja puuteknologiakerhon korona-horroksesta paluu jatkui onnistuneen FinnMETKOn reissun jälkeen parin päivän ekskursiolla Joensuuhun ja Punkaharjulle 7.–8.11. Pääkohteina matkallamme olivat John Deere Forestryn tuotanto ja Metsämuseo Lusto. Lisäksi verkostoiduimme valtakunnan toisen metsänhoitajaporukan kanssa – nimittäin Joensuun metsäylioppilaiden.

Deere on vaikuttava paikka. Meidät otti vastaan harvesterien ja hakkuupäiden tuotemarkkinapäällikkö, MMM **Sakari Suuriniemi**, joka yhdessä kollegoidensa kanssa luennoi meidän noin 50-henkiselle ryhmälle perusteellisesti John Deerestä, metsäkoneista ja kaikesta mahdollisesta asiaan liittyvästä. Silmät pysyivät normaalista poiketen auki, vaikka itse kelläkin oli pohjalla melkoisen kehnot yöunet. Esitettiin hyviä kysymyksiä ja vastauksia, ja lopuksi pääsimme tuotannon puolelle katsomaan, kuinka valtavan monimutkaisia metsänkaatomiskoneita pannaan kokoon. Kaikenkattavan huolenpidon Deerellä kruunasi heidän tarjoamansa ruoka ja lippikset. Myöhemmin istuttiin iltaa joensuulaisten kanssa ja

virkeimmät testasivat maanantaisen ja vesisaiteisen Pohjois-Karjalan yöelämän.

Tiistaina jatkettiin edelliseltä päivältä tuttua bussissa istumista, kun siirryimme Savon puolelle metsämuseo Lustoon. Lusto on erikoismuseo, jonka tehtävä on taltioida ja esitellä metsätalouden, metsien ja metsätyön historiaa eli metsäkulttuuria. Oppaamme pitivät huolen, että kaikki saivat jonkinlaisen käsityksen metsätalouden historiasta Suomessa. Uitto, vanhat sahat, karsikkolehdot ja Samperin savotta tulivat tutuiksi. Lustossa käynti oli hyvää yleissivistystä, sillä vain muutama porukastamme oli siellä aiemmin vierailut. Lisäksi näyttelyt ovat uudistumassa perusteellisesti, joten oli myös korkea aika nähdä vanha, metsätalouspainotteinen näyttely. Ennen bussiin nousua tyhjensimme museokaupan tervaneukuista ja jatkoimme matkaamme Viikkiin Jodelissakin ylistettyä Saari-podcastia interaktiivisesti kuunnellen. Kiitokset osallistujille sekä erityisesti Teollisuuden Metsänhoitajille ja John Deere Forestrylle ekskursion mahdollistamisesta.

Jahtivoudin palsta

Kuva: Ilmari Vaittinen

Hyytiälän hirvestäjien vastaisku

Uuden jahtikauden avaus Hyytiälässä on jo pitkään ollut yksi vuoden odotetuimmista tapahtumista metsäylioppilaspiireissä. Valitettavasti tämän vuoden ensimmäisestä jahdistista ei voi sanoa samaa. Vanhojen konkarien poistuessa ajoketjun vahvuudesta ansaituille eläkepäiville, ei nuorisoa ole saatu samaan tahtiin innostettua harrastuksista jaloimman, eli hirvenmetsästyksen, ääreen. Niinpä ilmoittautumislomakkeen avaaminen tuotti minulle karvaan pettymyksen, kun aiemmilta vuosilta tutun lomaketulvan sijaan jouduinkin henkilökohtaisesti maanittelemaan ihmisiä mukaan, jotta ajoketjuun saataisiin tarpeeksi väkeä. Vielä juuri ennen jahtiakin tilanne näytti huolestuttavalta merkittävän osan ajoketjua peruttua ilmoittautumisensa.

Jahti kuitenkin saatiin aikaan, ja millainen jahti se olikaan! Vaikka minulla olikin ollut positiivinen filis jahdistista, todellisuus ylitti

villeimmätkin mutuilit. Viikonlopun ensimmäiseksi ajoksi valittiin Fredrikinmäen ajo, joka vedettiin viime vuonna ensi kertaa monen vuoden tauon jälkeen. Odotuksia ei vielä tälle ajolle ollut, sillä sen tarkoitus on perinteisesti ollut olla ajomiehille helppo ns. perehdytysveto. Mutta kuinka kävikään! Ennen kuin kahta tuntia jahtia oli kulunut, olivat kolme hirveä uhranneet henkensä riistanhoidon alttarille. Edes **Antti Uotila** ei muistanut vastaavaa tilannetta, jossa samasta ajosta olisi saatu kolme hirveä, jonnäköinen ennätys tähän saakka. Illalla ennätystä juhliittiinkin asiaankuuluvalla innolla ja vanhassa ruokalassa raikasivat ilonpidon äänet pitkälle aamuyöhön, kuten kuuluukin. Viimevuoden epäonnisten jahtien jälkeen menestys maistui kahta paremmalta ja metsän jumalten kanssa tilit on nyt tasattu.

Jahtivoutinne
Matias Virta

Tiedottaja tiedottaa

Houhouhou!

Ensimmäinen lukukausi on uhkaavasti loppumaisillaan ja joulunodotusta alkaa olla ilmassa. Opiskelijalle lähestyvä joulu tarkoittaa vuoden railakkaimman ajanjakson, pikkujoulukauden, alkua. Pikkujoulukaudella erilaisia tapahtumia on paljon ja valinnanvaikeus on suuri. Parhaimmillaan samana päivänä voi olla jopa kolme erilaista tapahtumaa, joiden väliltä valita. Valintaa varjostaa FOMOn (fear of missing out) uhka, sillä etukäteen ei voi täysin tietää, missä lopulta onkaan paras meno. Paitsi, kun kyseessä on metsän omat pikkujoulut! Tänä vuonna fuksien kurssihallitus pistää C-grundin koreaksi 8.12. Pikkujoulujen järjestäminen kurssihallituksemme K-114 kanssa on yksi mieleenpainuneimmista muistoista omalta fuksivuodeltani ja ensimmäinen metsän tapahtuma, jota olin mukana järjestämässä. Tämän jälkeen olen päässyt järjestelemään jos jonkinlaista tapahtumaa ainejärjestön leivissä, mikä on ollut hyvin opettavaista, niin kuin koko ainejärjestötoiminta kokonaisuudessaan. Haluan kiittää kuluneesta vuodesta ja lähettää tsemppiä ja intoa tulevaan vuoteen erityisesti uudelle hallitukselle!

Nautinnollista joulunaikaa ja uutta vuotta toivottaen,

vuonna 2022 tiedottajananne toiminut **lida littäinen** <3

Tulossa

8.12. METSÄN PIKKUJOULUT

12.12.2022-8.1.2023

Ilmoittautuminen Kielikeskuksen
III:n periodin opetukseen

19.-23.12. Tentti- ja lukuviikko

16.1. III periodi alkaa

TUNNELMA METSÄSSÄ SÄHKÖISTYY.

VERKKOLEHTI

NÄKÖISLEHTI

MAKSULLISET VERKON SISÄLLÖT

LEHTIARKISTO

METSALEHTI.FI/DIGI

Kokeile
maksutta
2 viikkoa

Metsälehti
POLKU OMAAN METSÄÄN